

klager jeg for mit Vedkommende en saadan Optraeden, og det har jeg ikke lagt Skjul paa offentligt, men jeg vil sige, at det er den gamle Historie om de daarlige Elementer, som ødelægger Sagerne for dem, der optraeder anstændigt. Jeg er ikke bange for at gentage her i Rigsdagen, at en saadan Optraeden, en saadan Omgaaelse af Loven i og for sig er ret uværdig. Men naar Hr. Kragh mener, at der er en saadan Taknæmmelighedsfølelse mod Ministeriet, tror jeg derimod, han tager fejl. Jeg har jo ogsaa Ejendomme paa den Ø, hvor det ærede Medlem bor, og kommer ogsaa derover, og jeg har ikke mærket noget.

Formanden: Jeg vil gerne henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at man nævner ikke de Medlemmer, man vil henvende sig til her i Tinget, ved Navn.

Knuth: Jeg beder om Undskyldning, og jeg sagde ogsaa sidste Gang „det ærede Medlem“; jeg rettede det selv. Det ærede Medlem, gentager jeg altsaa, har Uret, naar han mener, at der er ydet Ministeriet saa stor Taknæmmelighed. Det tror jeg, som sagt, ikke, og de uhyre Priser er vistnok ogsaa til Dels Fantasisfostre, eller ogsaa hidrører de fra, at en eller anden Dumrian har faaet en Bunke for dyrt ved Auktion. Forholdet var nemlig det, at ved den første Ordning satte man Maksimalpris for Brænde pr. Rummeter, og derved lavede man i Virkeligheden meget rigtigt en Konkurrence til Risbunkerne. Altsaa, naar en Mand gav for meget for en Bunke, var det noget, han kunde have ladet være; han kunde have købt pr. Rummeter. Naar altsaa nogen har betalt for meget ved Auktioner, antager jeg nærmest, det maa hidrøre fra, at de er blevet revet med eller har budt sig selv over, og det er nok nogen af den Slags, der har henvendt sig til det ærede Medlem, og som har faaet ham til at se med lidt for umilde Blikke paa den Ordning, der fandtes den Gang. Priserne var slet ikke saa uhyre. Jeg har jo selv lidt Skov derovre, min Nabo har ogsaa Skov, og jeg har forhørt mig om det, og f. Eks. hos mig har der slet ikke været nogen Efterspørgsel, slet ingen; min Nabo har ganske vist haft en Auktion, og der blev sagt om Priserne, saadan i Almindelighed, at der var gode Priser, men der var ingen Mennesker, der talte om eller klagede over uhyre Priser. Saadanne maa i hvert Fald have været et ganske lokalt Fænomen. Men selvfølgelig indrømmer jeg, at Forholdene med Hensyn til Brændselsalg alle Tider er forskellige i de forskellige

Egne af Landet, efter som Skovdistrikterne er større eller mindre. Naar det ærede Medlem heller ikke mente, at der var klaget over Ordningen, skal jeg ganske kort gentage, hvad jeg sagde før, at man har i høj Grad og med Rette klaget over det unødigt lange Ophold, som gjorde, at Folk i en vis Periode intet Brænde kunde faa; navnlig kunde de ikke faa Brænde i den Tid, hvor de kunde faa det kørt, og nu kan de i Fremtiden vanskeligt faa det kørt. Nu disponerer ganske vist Kommunerne over det halve, og der kan man altsaa henvende sig, Sognene har udstedt en Bekendtgørelse, og Folk kommer og bliver noteret for en Bunke, men om de faar den Bunke, og om de kan lide den, er noget andet; det kan de i Regelen ikke, naar de ikke har faaet Lov til at vælge selv, og selv om det ikke er saa meget berettiget, ved jeg, at dette har vakt adskillig Utilfredshed.

Jeg maa altsaa konkludere derhen, at naar det ærede Medlem mener og vil forsikre mig om, at denne Ordning er saa fortræffelig og ikke giver Anledning til nogen Klage, saa tror jeg ikke, det er mig, der ikke ved Besked dermed, men jeg tror, at det ærede Medlem i nogen Grad har ladet sig føre bag Lyset. Jeg tror, at jeg, som lever ude i den Befolkning, der bruger dette Brænde, og som har Ejendomme baade paa Sjælland og paa Falster, og som oven i Købet har Lejlighed til at tale med adskilligt flere Skovejere eller til hyppigere at tale med Skovejere end det ærede Medlem, har et bedre Indtryk af, hvorledes det staar til, end det ærede Medlem.

Formanden: Jeg vil gerne anmode de efterfølgende Talere om nu at fatte sig nogenlunde kort, for at vi kan undgaa Aftenmøde.

Kragh: Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) udtalte for et Øjeblik siden, at han mente, at de uhyre Priser paa Brænde ved Auktion var Fantasisfostre, og hvis der var blevet betalt saa uhyre Priser for Brændet, saa maatte det ligge i, at der havde været Dumrianer til Stede, som havde købt. Ja, det er naturligvis ogsaa en Maade at forklare det paa, at Folk har maattet betale Priser, som var 2—3 Gange over de almindelige Priser. Det ærede Medlem siger, at det maa have været Mangel paa Forstand hos vedkommende, for vilde de ikke købe Bunker til de Priser, kunde de jo købe Brændet pr. Rummeter. Men der vil jeg minde det ærede Medlem om et Forhold, som jeg tænker